

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

פרשת
צו
פרה

עלון מס':
407

כחה של מחשבה שלילית

משהו חם? נסיתי לומר לה. אולי נתן לך אקמול? אך שום דבר לא עזר, הילדה נאנקה מכאבים.

בפעם הראשונה מאז שנולדה, הייתי צריך להתקשר בשבת לאמבולנס כדי לקחת את בתי לבית החולים.

"ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן ה' יסור לבו" "והיה פערער בערבה" (ירמיה י"ז, ה-ו)

אדם שבטוח בבני אדם וחושב שבידם לעזר לו או להזיק לו, אדם שכל הזמן מתכנן בלבו איך לשכנע את פלוני, או איך למצוא חן בעיני פלוני, ונדאי שיוסור לבו מן הבורא יתברך, מפני ששכל שחושב על בני אדם אינו חושב על הבורא יתברך, וממילא מסיר את בטחונו מאלקיו, ואז הוא חלילה בגדר ארור שזה ההפך מברוך, בדיוק כמו עץ הערער במדבר, שבמשך כל ימות השנה צמא למים.

לפני שנים רבות נסענו אני ומשפחתי לטיול בנהר הירדן, היה זה בבין הזמנים בקיץ, כשהחם בארץ היה בשיאו.

במהלך הטיול שמתי לב כי כל העצים הרחוקים מהנהר כבר יבשו, ואלו אותם עצים שגדלים על הנהר ירקים וטריים כבימות החורף.

אז הבנתי את הדברים שאומר הנביא ירמיה (י"ז, ז-ח):

"ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו, והיה פעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חם, והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי".

שר האוצר מודיע כי המשק בישראל נמצא בתהליך של מתון, הפלפלה בירידה, אין מספיק דירות, לא ירדו מספיק גשמים השנה. מתוך הספר יגל לבי.

לפני כשמונה שנים, במהלך למודי למבחן נים לרבנות, למדתי הלכות אבילות. קצת פחדתי ללמוד על נושא שמדבר על מתים, אבל לא הייתה לי בררה, זה חלק חובה במבחנים.

וכך במהלך הלמודים בנושא זה חשבתי לעצמי - מה יקרה אם אני, חלילה, אצטרך לשבת שבועה? מה אעשה במקרה כזה או במקרים שונים? פדרפם של הלומדים הלכה שמונים לפתח את המקרים שנגמדים לכדי הלכה למעשה.

בנראה חשבתי על זה יותר מדי, כי לאחר כמה חודשים אמי האובה נפטרה בפתע בגיל חמשים ושתים. במהלך השבועה נזכרתי בפחדים שהיו לי במהלך הלמודים, והבנתי עד כמה נכונים דברי חכמים "ואשר יגרת יבא לי".

אתם נדאי מבינים שמאז אני מרחיק כל מחשבה כזאת שקופצת במחשבותי.

מקרה נוסף שחזר אצלי את ההבנה עד כמה מחשבות רעות משפיעות: היה זה במהלך שעורים שמסרתי בהלכות שבת, וכשהגענו לנושא של חולה שיש בו סכנה - האם מתר לחלל עליו את השבת ובאילו מקרים נחשב כפקוח נפש, הבאתי דגמה על ילדה שעברה נתוח לב, שכל כאב מיחד שלה הרי הוא בגדר של פקוח נפש ומחללים עליה את השבת, כשבלבי עלתה המחשבה על בתי היקרה שעברה כמה חודשים קדם לכן נתוח בלבה.

אתם בטח כבר מבינים מה קרה באותה שבת. בבקרה של אותה שבת אשתי מעירה אותי מקדם מהרגיל:

קום - היא אומרת לי.

הילדה בוכה שיש לה כאבים חזקים בחזה. קמתי בזריזות ונסיתי להרגיעה. אולי תשתי

זמני השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח"פ	ב"ש
כניסה:	18:39	18:41	18:41
יציאה:	19:31	19:33	19:32
ר"ת:	20:16	20:18	20:17

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:21

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת ההיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

המוסעדה

יש לכם שמחה במשפחה? ברית, חתונה, בר מצוה.

ידועה המנולה לקיים סעודת עניים באותו היום לאנשים שאין להם בתרומה של 400 ש"ח המתחמת ב"מוסעדה"

תורם שותפים להאכיל למעלה סמאה ועוסים איש להצלחתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

הקב"ה מצילנו מידם

ביום חמישי כ"ט אייר תשכ"ז יום הניצחון על צבאות מדינות ערב, נשא מרן דברי חיזוק והודאה על הניסים הגדולים שנעשו לישראל, ובתוך דבריו סיפר ואמר [הובא בפניני יב"א שבט מוסר (עמ' קעד)]:

חייל יהודי שבא מסיני לאחר המלחמה, בירך ברכת "הגומל" בדמעות שלישי, וכשנשאל על מה מברך? ענה ואמר: בהיותנו בשדה הקרב פגע פגז מצרי פגיעה ישירה בטנק שלנו, והטנק התחיל לבעור באש, ניסיתי לברוח ממנו החוצה, אך הדלת של הטנק התעקמה מעוצמת הפיצוץ ואי אפשר היה לפותחה, וכך נלכדנו בטנק הבורע...

בלית ברירה, אני וחברי קראנו "קריאת שמע" בדמעות ובקול נשבר, וכבר התכוננו אל הגרוע מכל! והנה להפתעתנו פגז נוסף פגע פגיעה ישירה בדלת הטנק, וכך נפתח הפתח בעבורנו, מיד קפצנו מן הטנק הבורע דרך החור שנפער בדלת וכך ניצלנו החיים שלנו.

וזהו שאומרים בהגדה של פסח: והקב"ה מצילנו מידם - "מידם" של הגויים תבוא תשועה לישראל. מתוך מנהגי הראש"ל חלק ד' שיצא לאור לאחרונה. פל' להשגה 052-7456961 הרב אלון בן עמי.

שאלות ותשובות

מאת הרב"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: אם עשינו קידוש בסלון ואחר כך רוצים לאכול במרפסת האם זה מותר או שצריך לאכול דווקא במקום שקידשו?

תשובה: אם מתחילה היה בדעתו לילך למרפסת והם גם רואים את המרפסת מהסלון יכולים לעבור מקום אבל אם לא היה בדעתו מלכתחילה לאכול במרפסת הוי שינוי מקום, ולכן צריכים כל השומעים בסלון לאכול כזית מזונות או רביעית יין ואז יעברו למרפסת.

שאלה: אדם שלא יכול לילך לבית הכנסת בשבת גשומה רק אם יקח איתו מטריה, האם עדיף לילך עם מטריה או להתפלל בבית?

תשובה: ראשית ראוי לציין שעולם כמנהגו נוהג ובדרך כלל בודאי ניתן ללכת לבית הכנסת גם שהגשם יורד, אם בהפוגות המצויות, אם בהליכה מהירה ולבית הכנסת הקרוב ביותר, ומכל מקום במקרה שאכן לא ניתן ללכת לבית הכנסת הרי שעדיף להתפלל בבית היות ותפילה בבית הכנסת ובציבור זה מעלה ומצווה כמבואר במרן (סימן צ סעיף ט) אבל לא עושה איסור אם מתפלל בבית אבל מטריה כבר נהגו בזה איסור מן הדין, (עיי'ן חזון עובדיה שבת חלק ה עמ' רצט).

שאלה: האם אפשר לעשות קידוש על יין לבן?

תשובה: מותר לעשות קידוש על יין לבן מרן (סימן רעב סעיף ד') אבל עדיף יין אדום, ויכול ליתן מעט יין אדום לתוך הלבן שיהיה קצת אדום, ודעת מוריניו ורבינו בחזון עובדיה (שבת חלק ה' עמ' לו) שגם בשבת מותר ליתן לתוכו יין אדום.

שאלה: מי שאין לו יין בליל שבת האם עדיף שיעשה קידוש על בירה?

תשובה: בליל שבת אם אין לו יין יעשה קידוש על הפת ולא על בירה (וקידוש על הפת עושים כמו שעושים על הכוס ומחזיקים שני הלחמים ומברכים המוציא במקום הגפן וקודם הקידוש עושים נטילה) ורק ביום השבת או בהבדלה אם ניסה להשיג יין ולא עלתה בידו יעשה קידוש והבדלה על בירה לבנה, (מרן סי' רעב סעיף ט).

ל"ביע אומר" - הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלום

ניב אגרום

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד המלך השמיני

וכשם שהנבל בתקופת דוד המלך היה בעל שבעה מיתרים וסימל על המצב הרוחני ששרר באותה התקופה, כך לעתיד לבוא כשיתגלה המשיח יוסיפו לנבל מיתר שמיני המסמל על תקופת ימות המשיח, מכיוון שתפקידו של המשיח לגלות את כבוד ה' בעולם, ובימינו יאמר (זכריה יד, ט) "ביום ההוא יהיה ה' אֶקְדֹשׁ וְשִׁמּוֹ אֶקְדֹשׁ", שהוא גילוי מעל הטבע, וכתב המהר"ל שכל גילוי מעל הטבע נרמז במספר שמונה, כגון 'נס חנוכה', שאנו מציינים זאת בהדלקת נרות שמונה ימים, זכר לנס העל טבעי שהחשמונאים שהיו מעטים, נצחו את היוונים שהיו רבים, ולכן בימות המשיח שזהו זמן של גילוי כבוד ה' שהוא מעל הטבע, ינגנו עם נבל בעל שמונה מיתרים, שהוא מסמל את ייחודיות התקופה. ומוסיפה הגמרא (ערכין יג ע"ב) שבעולם הבא ינגנו עם נבל בעל עשרה מיתרים, מפני שבזמן זה יהיה גילוי שכניה עם כל העשר ספירות ועל ימים אלו נאמר (ישעיהו סד, ג) "עין לא ראתה, אֶלְהִים זִוְלָתָךְ", וביארה הגמרא (ברכות לד ע"ב), שאין לנו כל הבנה והשגה בחיי העולם הבא, ודבר זה גלוי רק לפני בורא עולם.

שירת הלויים בעין שירת המלאכים

ונשוב לעניין השפעת הכינור, שאול המלך ידע את סוד כוחו של הכינור ואת משמעות המיתרים שיש בו, ולכן ביקש שיביאו לפניו אדם שיודע גם להלחין ולשורר בכינור, ולא רק לנגן, ובזה היו מיוחדים דוד המלך והלויים, שהיו יודעים לכוון כנגד שירת המלאכים תוך כדי שהם מנגנים בכלים שמכוונים כנגד הספירות העליונות, ועל ידי כך היו מעצימים את אור הקדושה בעולם, ומכריתים את כוחות הטומאה, ועל שם כך נקרא דוד המלך (שמואל ב כג, א) "וְנָעִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל", כי היה יודע לכוון בכוח מזמורי התהלים, לזמר ולסלק את כל כוחות הטומאה, וקדושתו של דוד המלך היתה כה עצומה, עד שהכינור היה מנגן מאיליו מידי חצות לילה (ירושלמי ברכות ז ע"א) במהדורת עזו והדר, ובמהדורת שוטנשטיין הערה 6).

שמחת 'בית השואבה'

ולא רק שאול המלך ידע את סוד כוחו של הניגון והשירה, אלא גם חכמי ישראל ידעו עד כמה השמחה והשירה יכולים לרומם את הנשמה, כפי המסופר במשנה (סוכה פ"ה מ"ד) על שמחת 'בית השואבה' שהיתה מתקיימת מידי לילה בחג הסוכות בעזרה של בית המקדש, בשמחה זו היו

משתתפים גדולי ישראל כשהם רוקדים בשילוב מופע אקרובטי עם לפידי אש, הגמרא (סוכה נג ע"א) מתארת, כיצד נשיא ישראל רבן שמעון בן גמליאל כשהיה שמח בשמחת בית השואבה היה נוטל שמונה אבוקות של אש, וזורק אחת ונוטל אחת מבלי שאף אחת תיגע בחברתה, לאחר מכן היה מבצע תרגיל לוליני של התכופות לארץ וניתור לקומה זקופה שדרש גמישות יתרה, ומי שלא היה יודע לעשותו כראוי היה יכול לבוא לידי נכות, כפי שקרה לאחד הצדיקים שניסה לעשות כמותו (סוכה נג ע"א רש"י ד"ה איטלע).

שמחה זו היתה מלווה בשיר ושבח לבורא עולם, כאשר הלויים עומדים על חמש עשרה מדרגות כנגד חמשה עשר שיר המעלות שבתהלים, ומנגנים בכינורות ובנבלים, במצלתיים ובחצוצרות ובכלי שיר לאין מספר, ושאל רבי יהושע בן לוי (ירושלמי סוכה פ"ה ה"א) מפני מה נקראת שמה שמחת 'בית השואבה'? וביאר, שמחת השמחה הקדושה ששרתה שם היו הנוכחים שואבים רוח הקודש, והגמרא מספרת (שם) שבתקופת יונה הנביא כשהיו הדרכים לירושלים חסומות על ידי אחאב, יונה הנביא היה מבריח את הגבול, ומתאמץ לעלות לרגל ולשמוח בשמחת בית השואבה, ושם זכה ששרתה עליו רוח הנבואה, ללמדך שחכמי ישראל ידעו מה שידע שאול המלך, שאין רוח הקודש שורה אל על לב שמח.

"המלך דוד" ביאור על ספר שמואל א, בשפה קלה וקולחת, עם מסרים לחיזוק האמונה בדרכו של דוד המלך. ממתין לך באתר: "אופקים בוקס"

קו לימוד יומי לנשים ובנות מתוך ספר "שער הבטחון המבואר" מאת הרב יגאל כהן שליט"א 2 - 3 דקות ביום להצטרפות חייגי: 054-8502066

לאשת החיל

דני

מצאתי את עצמי בוכה. פשוט בוכה. לילה ועוד יום. משהו מאוד פגע בי. נפגעתיו ממשוהו לא חד פעמי, ופשוט גדשה הסאה. קורה. לכל אישה שבדרך כלל היא גם רגישה.

השם יתברך זימן והייתי צריכה להיות בתל השומר, באחת ממרפאות הילדים ברוך השם. ושם, פגשתי את דני. ילד מקסים, חמוד, אני לא מכירה אותו, אבל התבוננתי בו, במשך 5-10 דקות שהוא ואמא ואבא שלו חיכו בתור לרופא. ילד חמוד, עם שפתיים עבות ושיער חלק. בן 6,7 בערך. אולי יותר. לא כל כך מצליח לדבר. רק ההורים שלו מבינים אותו. הוא בכה, הוא יילל כמו תינוק, כי בדקו אותו ולא היה לו נעים. דני גם לא מצליח לשלוט תמיד על תנועות גופו. מידי פעם הוא "הרביץ" לאבא שלו, כדי לקרוא לו, ואמא שלו הייתה צריכה לתפוס אותו חזק כדי שלא יתפרץ על אחרים. היא תופסת אותו ומנסקת לו את הראש, מלטפת ותופסת חזק שלא ישתולל.

כשאחת האחיות התאמצה להבין אותו, הוא שיתף פעולה, הוא הצביע על מה שרצה, ונרגע קצת, כי הבינו אותו. ההורים נראים לא צעירים, עברו משהו או שניים בחייהם, והאמא לא מפסיקה לנשק ולחבק את דני שלה. הערצתי את ההתמודדות שלהם. ויותר מכך – מאז שראיתי את דני, התעוררתי. פשוט כך. התעוררתי מהשינה שהייתי רדומה בתוכה.

זה היכה בי. ישר נכנס בי קול שאמר: "את בוכה?!", את בוכה?! לך קשה?! באמת?

קלטתי שבכיתי בכיית חנים. קיבלתי פרופורציות מחודשות לחיים, פרופורציות שהיו שם לפני, אבל קצת התכוונו כשהגיע ניסיון מסוים. פתאום התחלתי לבכות לבורא עולם ממוקום אחר, מתוך בקשת סליחה – סליחה שהתלוננתי, אבא, סליחה שחשבתי שקשה לי בכלל. לאמא של דני יותר קשה. וגם היא יכולה להסתכל על מקרים אחרים ולהגיד תודה על שלה. אבל מי אני בכלל? נכון.. כל אחת עם הקושי שלה, ואנחנו לא מזלזלים באף אחת וכל קושי הוא אינדיבידואלי. אבל יש הבדל בין לדעת שקשה לי, ולהודות להשם ולטפל בדברים שדורשים טיפול לבין ליפול למרה השחורה ולהתבונן ולהגדיל רק את הנקודה השחורה ולהיתקע בה ולבכות על "מר גורלי", כביכול. וזה מה שיצר הרע גרם לי לעשות. ואת חטאיי אני מזכירה היום בכדי שנלמד ונשתפר כולנו ביחד.

זוהי כפיות טובה כלפי השם יתברך. להסתכל ולהגדיל רק את הנקודה השחורה שכראע ממריעה ולצבוע את כל החיים בחוסר הזה – זו פשוט כפיות טובה. כך הרגשתי. פתאום התחרטתי כל כך על כל הרגעים בהם הייתי עצובה בגלל נקודה כל כך קטנה שהפריעה לי. מה עם כל נקודות האור הענקיות שהקב"ה השפיע, משפיע וישפיע עלינו כל רגע? מה איתן? איך ברגע שכחתי את הכול? זה טבע האדם, יצר הרע משתלט עלינו. הרבה יותר קל ליפול לדיכאון, הרבה יותר קל לבכות על מה שאין, מאשר לראות את מה שיש מתוך הקושי.

כי קושי ישנו, לכל אחד ואחת יש משהו שקשה לו והיה רוצה שיהיה קצת אחרת, אבל זה לא סותר את העובדה שחובה עלינו להתבונן בטוב ולא רק בקושי. החכמה שלנו כיהודים היא שגם כשנפלים יש לנו את התעוזה לקום, אנחנו לא מוותרים ליצר הרע. טעינו, והנה אנחנו עושים תשובה. מבינים את הטעות שהתמקדנו במה שנראה לנו פחות טוב, ומתקדמים הלאה, מהיום – מבטיחים להשתדל ולא לשכוח את הטוב. לראות ולדבר על מה שטוב ולשמוח בו. לא לקחת אותו כמובן מאליו לעולם. ולזכור שאין מושלם. יכול להיות שאנחנו מצפות לשלמות, ולכן מתעכבות על מה שעוד לא הושלם. אז נדע שאין שלמות בעולם, כל אחת יש לה את התיקון שלה בעולם, את מה שהיא צריכה לעבור ולהתמודד כדי להיות אדם טוב יותר עם מידות נעלות יותר. אז תמיד תמיד נעריך את מה שיש. נודה על הטוב, נודה על הטוב ונודה על הטוב. לא נתרגל למה שיש לנו. ואחר כך נתפלל על הציונות הדרוש תיקון, אבל כבר מתוך אמונה, ביטחון ושמחה בהשם יתברך. זה עולם אחר, זו מציאות הרבה יותר טובה ורגועה. תודה רבה להשם יתברך ששם את דני והוריו, כדי לגרום לי להתעורר. שיהיה לרפואתו ולהצלחת כל המשפחות שמתמודדות. שבת שלום.

פנינים מהפרשה

מן התורה

קריאת פרשת פרה היא בתחילת פרשת חוקת. ולדעת רבים מן הפוסקים חיוב קריאתה הוא מן התורה, (תוספות רבי יהודה החסיד, תוספות שאנץ, הרשב"א, הריטב"א, הרא"ש, תרומת הדשן, הרש"ל ועוד) וכן פסק מרן השלחן ערוך (סימן תרפ"ט ז'). על כן, יקראו את הפרשה בספר התורה היותר מהודר, וקודם הקריאה יכוונו השליח ציבור והקהל לצאת ידי חובה מן התורה, וכן"ל בפרשת זכור. (טז, יז)

יש להבין, היכן נזכר בתורה מצות זכירת מעשה פרה אדומה. יש שכתבו מפני שכתוב (דברים ט ז): "זָכֹר אֶל תְּשֻׁכָּה אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר..." והפרשה מאריכה שם על מעשה העגל, אך כיון שפרשת העגל היא גנאי לישראל, לכך תקנו לקרוא פרשת פרה שבאה לכפר על מעשה העגל, וכמו שפירש רש"י, שבתבוא האם [הפרה] ותקנח צואת בנה [העגל]. ולפי טעם זה, אין הנשים חייבות לשמוע קריאת פרשת פרה, מכיון שלא השתתפו כלל בעוון העגל. אמנם קשה על טעם זה, שהרי דרשו בתורת כהנים, "זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלהיך במדבר", יכול יזכור בלב, כשהוא אומר "אל תשכח" הרי שכחת הלב אמור, ומה אני מקיים זכור, בפה. וכן הוא אומר "זכור את אשר עשה לך עמלק", יכול בלב, כשהוא אומר "לא תשכח" הרי שכחת הלב אמור, ומה אני מקיים זכור, בפה. נמצא שצריכים לזכור דוקא בפה, והרי בקריאת פרשת פרה, אינו מבטא בפיו ובשפתיו את מעשה העגל כלל, ואיך יצא ידי חובה ובערוך השלחן כתב, שפרשת פרה מן התורה ממה שכתוב בסופה: "והייתה לכם לחוקת עולם", והרי זה מיותר, שכבר נאמר למעלה "והייתה לבני ישראל לחוקת עולם", אלא שבא לחדש ענין קריאת הפרשה אף בזמן שאין אפר פרה אדומה. ולטעם זה, נכון להזהיר את הנשים לבוא לשמוע קריאת פרשת פרה. וישנו עוד טעם, משום שמתקריבים אנחנו לחדוש ניסן, שבו צטוונו להקריב קרבן פסח, וכתזכורת לטהר את עצמנו מטומאת מת כדי להקריב את הקרבן בטהרה, קוראים בפרשה זו, ששם בארה התורה את תהליך הטהרה באפר פרה אדומה. וגם לפי טעם זה, הנשים שייכות בקריאה זו כדי להיטהר מטומאתן לאכול קרבן פסח. (טז, יז, יח)

נשים

לכתחילה יש להזהיר וליידע את ציבור הנשים שתבאנה לשמוע פרשת פרה. ואדרבה יש מחמירים בה יותר מפרשת זכור. (יז, יח. ד. קפ)

בני ספרד ואשכנז

יש להקפיד לשמוע את פרשת פרה כמבטא אבותיו, כמו בפרשת זכור. (ט)

חתן בר מצוה. קטן

נער שנעשה בר מצוה בשבת "פרה" [דהיינו שיום הולדתו של י"ג שנה חל בשבת זו], הנכון יותר שלא יעלוהו לעלית מפטיר כדי לקרוא בתורה פרשת פרה להוציא את הציבור ידי חובתם. ואולם אם נעשה בר מצוה כמה ימים קודם לכן, רשאים להעלותו לכתחילה, ובלבד שהוא בקי בקריאה היטב, בביטוי האותיות, בדקדוק ובטעמי המקרא, ולכוון להוציא ידי חובה את הציבור. (עייני כז, כט) (מתוך בהלכה ובאגדה מאת הגאון הרב דוד שלום נקי שליט"א).

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הצלקת שהביאה ישועה

הפסוק האחרון בפרשה הוא: וַיַּעַשׂ אֶהָרֶן, וּבָנָיו אֶת, כָּל הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר צִוָּה ה' בְּיַד מֹשֶׁה. וְדָבָר זֶה חֹזֵר עַל עֲצֻמוֹ שׁוּב וְשׁוּב שֶׁהַכֹּל עָשׂוּ עַל פִּי מֹשֶׁה וְעַל פִּי ה' בְּיַד

יהודי תמיד צריך לזכור בקל צעד וצעד אֵיךְ הוֹלֵךְ תָּמִיד עִם חֻמְי יִשְׂרָאֵל וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּלִי שׁוּם חֲשׁוֹבֵן בְּלִי שׁוּם בְּלָבוּל, בְּלִי שְׂאֵלוֹת, גַּם אִם אֵינִי לֹא מִבִּין כְּלוּם, וְאֵינִי חוֹשֵׁב בְּדִיּוֹק הַפּוֹךְ. תַּעֲשֶׂה וְאֵל תִּשְׁאַל, וְתִרְאֶה בְּרַכָּה בְּעִמְלֶךָ. צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַתּוֹרָה זֶה לֹא דָבָר שֶׁבְשֻׁכָּל אָנוּשׁ אֲפָשֶׁר לְתַפְסֹו, וְכֵן הַהִסְתַּכְּלוּת עַל חֻמְיֵינוּ שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר.

ספר הרב יוסף חיים גבאי שליט"א מרבני נתניה.

הֵיכָּה בְּחֹר שֶׁהֵיכָּה לֹא 'צִלְקָת' בְּפָנִים וְזֶה הֵיכָּה מִמֶּשׁ דּוֹחָה, הַבְּחֹר הֵיכָּה מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָה בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה בְּיָרְאָת שְׂמִימִם מִמֶּשׁ תַּפְאֲרַת בְּחֹרִים וְהַדְּרָם, וּבְשִׁדּוּכִים תָּמִיד בְּבֹרוּרִים מִיָּד הֵיכָּה עוֹנִים חַיִּבִּי, אֲבָל בְּפִגְשָׁה הַרְאֵנוּהָ תָּמִיד יָבֵד, כִּשֶׁהַבְּחֹרָה הֵיכָּה בָּאָה לְפָגִישָׁה הֵיכָּה לֹא הֵיכָּה מְרַפֶּזֶת כָּלֵל בְּגִלֵּל הַצִּלְקָת הַמְחַרְדֵּה, וְכֵן שְׂדוּךְ אַחַר שְׂדוּךְ יָבֵד.

הַבְּחֹר הֵיכָּה לֹא הֵרְבָה עֲגָמַת נֶפֶשׁ מִהַדְּבָר, חֲבָרִים טוֹבִים וּבְנֵי מִשְׁפָּחָה יַעֲצוּ לוֹ

המשך מוסר עם סיפור

את הצלקת כי זה האות כבוד שלה.
מי ששומע לחקמי ישראל ולא מחשבן זוכה לישועות גדולות.
שבת שלום ומבכר!

הבחור שם לב שהבחורה רועדת בלה, אמר לה תרגעי הכל בסדר, אני חי,
עברו שנים, והבחורה נרגעה ואמרה לו דע ל... אני הנערה.
וכרוך ה' השדוך קם והתיצב, ונשא באשר, ואמרה לו שהיא רוצה שישאיר

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

"אם נספך תלוזה את עמי" (שמות כ"ב, כ"ד)

נשאלתי מאת חבר החי בדוחק כבר שנים רבות, כך נגזר מלמעלה אין כל כך מה לעשות. שיש לו שכן מאד עשיר, שלבקש ממנו הלוואה זה כמו לדבר עם הקיר. וכשביקש מהשכן הלוואה כשהיה זקוק לעזרה כספית, הוא לא עזר לו אפילו בשביל בירה או פחית. ופעמים רבות הציעו לו שיפתח גמ"ח להלוות, כי מי יודע כמה זמן בעולם הזה עתיד אתה להיות. עם הכסף שה' לך נתן תעשה דברים טובים, ואם תרצה ברכה תעזור לאחרים. וכל זה נופל על אזניים ערלות, כאילו ישראל עם כספו לדורי דורות. וכמה פעמים שאלו אותי למי אמר אינני לווה מהשכן, בטוחים שאם אבקש ממנו סכום הוא יגיד לי כן. האם מותר לי לענות שהשכן הוא מאד קמצן, ובדוק ומנוסה שהישועה לא תגיע מכאן.

ועניתי לאותו חבר, שאף שהשכן עובר, באופן קבוע על מצות "אם כסף תלוזה את עמי" (שמות כ"ב, כ"ד), אפילו הכי אסור לו לומר כי זה לשון הרע על השני. וההסבר והטעם של זאת ההלכה, כי כל רעתו היא שמנע ממנו ברכה, כיון שרק מנעו מטובה בדין ודברים, ולא גזל ולא עשק לא אותו ולא את אחרים (חפץ חיים ה', א'). וכיון שזה איסור לאו שאין בו מעשה, אסור לספר את אשר הוא עושה, ובוזה אינו יוצא מכלל "עמיתך", שאינו מלוה כסף לך ולאמיתך. וגם אינו נראה בעיניו כאיסור וכלאו גמור, רק הנהגה ומדה טובה ובוזה נגמור הסיפור. ורק כשאדם עובר באופן תדיר על עבירה גמורה וידועה, מותר להכלימו ולספר בגנותו ולבער מקרבנו הרעה (שם במ"ח ס"ק ה').

נזכה לשמור על פינו ולשונונו, וכך נקרב את ביאת משיח צדקנו.
ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון, בטל: 077-2222-069 שלוחה 3 ואחר כך הקש 1. כמו כן ניתן להשיג את הקונטרס החדש המרהיב ביופיו 'ואהבת לרעך כמוך' ללימוד הלכות שמירת הלשון למשך 40 יום בטל. 052-768-3816.

פניני הדף היומי

מאת הרב"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א

המוצא אבידה האם צריך לפרסם בעיתון

שיהיו מכריזין בבתי נוסיות (בבא בתרא דף כה:)

בסוגיתנו אנו לומדים על דיני מצות השבת אבידה כיצד צריך להודיע ולפרסם כך שבעל האבידה ידע מכך ויבוא לקבל את אבידתו על ידי שיתן סימנים, ומבואר בסוגיא שחכמינו תיקנו תחילה בזמן שבית המקדש היה קיים שיכריזו המוצא אבידה בירושלים כשמגיעים לשם עולי רגל מכל קצוות תבל במשך שלוש רגלים, אמנם משחרב בית המקדש שיבנה במהרה בימינו התקינו שיהיו מכריזין בבתי נוסיות ובבתי מדרשות שמתאספים שם אנשים רבים וכך יתפרסם הדבר, וכך נפסק בשולחן ערוך (חושן משפט סימן רסז סעיף ג), ודנו הפוסקים בזמננו שישנם עיתונים לציבור יראי ה' האם מי שמוצא אבידה מחויב לפרסם מודעה בעיתון ואף לשלם על כך מכספו ובאמת בשו"ת חתם סופר (חושן משפט סימן קכב) כתב שמחויב להדפיס מודעה בעיתון.

אמנם בשו"ת איגרות משה (חושן משפט חלק ב סימן מה) כתב שמשפיק שידביק מודעות במקומות ציבוריים כגון בתי נוסיות ובתי מדרשות ובמקומות שרבים מצויים שם כגון בחדרי מדרגות ובתחנות אוטובוס וכך יתפרסם הדבר, אף שלפעמים בעיתונים הוא דבר מצוין ובפרט שיש לו הפצה גדולה מכל מקום אינו מחויב להוציא על כך הוצאות ואף שמחויב את האובד, ומכל מקום נראה לי שכיום ישנם עיתונים שמפרסמים אבידות בחינם ולכאורה ראוי והגון לפרסם גם שם.

ובספרי שו"ת משפטי אמת (חלק ב סימן רכב) נשאלתי עד כמה מחויב המוצא אבידה במצות השבה, והאם כשיודע מי האובד צריך ללכת אליו או לנסוע ולהחזיר את האבידה וכפי שכתוב בפסוק "השב תשיבנו לו" ומשמע שצריך ממש להגיע לבעל האבידה, ובתשובה פילפתי בדברי הגמרא והראשונים ולמעשה פסקתי שמועיל שיעדכן את האובד בטלפון והוא יגיע לבית המוצא, ובפרט כשהדבר כרוך בטירחה ובהוצאות וכך נודע שפסק החזון איש והגר"מ פיינשטיין, אמנם כשגר סמוך אליו ראוי שהמוצא יגיע אליו ודבר זה מצוי כשהדוור מניח בטעות מכתבים של השכנים מהבנין הסמוך שראוי ונכון להעביר את המכתבים ליעדם משום "ואהבת לרעך כמוך".

שבת שלום.

"חייב אדם לתת קמחא דפסחא לפני הפסח"

קמחא דפסחא

לעניים בני תורה

כל המעוניין לקיים מצוות 'קמחא דפסחא' בהיחזר אנו מחלקים חבילות וכבודות המלוות את צרכי החג. לזקקים ולמשפחות מועטות יכולת מחיר כל חבילה - 300 ש"ח

רח' עוזיאל 41 בני ברק

03-8000-770

פיטום הקטורת

מתוך הקלף

מסייעים לפעילות זווכים בסגולה הידועה לפרנסה

כמו שכתב רבי חיים פלאגי בספרו כף החיים לקריאת פיטום הקטורת מתוך הקלף. תורמים 400 ש"ח למשך 36 חודשים ומקבלים פיטום הקטורת שנכתב ע"י סופר ירא שמים על קלף

טל': 03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "ביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה